

ELŐFIZETES:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minder hirdetésnél 30 kr.
 A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdá-jában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Anyagi haladásunk 1867 óta.

Sem politikai, sem társadalmi téren nem állik annyira szembe Magyarország haladása az utóbbi negyedszázad alatt, mint a közgazdaság terén. És pedig nemcsak egyes, hanem a közgazdaság összes ágaiban.

Midőn a kiegyezés létrejött s a közös vámterület törvénybe iktatott, Magyarországon nagyon sokan csaknem fatalistikusan lemondottak arról az eszméről, hogy valaha említésre méltó külkereskedelmünk s számba vehető iparunk lesz. Akkor adták ki a jelszót, hogy Magyarország agrikulturnál maradj örökkön-örökké s attól az időtől datálódik az ellenzék egy részének az az állandó frázisa, hogy Magyarország iparát és kereskedelmét lehetetlenné teszi az Ausztriával való vámszövetség.

Az idő és pedig aránylag rövid idő, valamint a magyar fajban rejlő őserő és szívósság megcáfolták e baljósokat. A lefolyt 25 év alatt anyagi téren oly színvonalra emelkedett ez az ország, hogy méltán igényelhet magának helyet a nyugati államok sorában.

1867-ben pénzügyileg ugyszólva tabula rasa előtt állottunk. Az alkotmány helyreállításával a közszükségletek növekedése egyre növekedő állami költségvetéseket követelt. Évszázadok hiányait kellett gyorsan, habár töredékesen is, pótolni. Amellett könnyelmű gazdálkodás is folyt s így fejlődött ki lassanként a chronikus deficit. — Hanem időközben a közgazdasági intézmények fokozatos fejlesztése jelentékenyen növelte az ország adózási képességét, a közgazdasági lendület s a józan politika megszilárdították hitelünket s midőn végre komolyan hozzáálltunk pénzügyeink rendezéséhez, a bölcs pénzügyi politikának rendelkezésére állottak mindama tényezők, melyek segítségével nehéz feladatát megoldhatta. Ma deficitmentes budgetünk van, a zárszámadások milliárdokkal kedvezőbbek az előirányzatnál, magas kamatozású adósságainkat alacsonyabb kamatokra konvertáltuk s a megszilárdult pénzügyi viszonyok lehetőségessé tették, hogy most a valutarendezés nagy és üdvös munkájába belefoghattunk.

Szinte bámulatos alakulatot vett a külállamokkal való áruforgalmunk. Huszonöt évvel ezelőtt egy kis búzát, lisztet és bort exportáltunk, melyért alig egynéhány millió forint jött be az országba. Ki sem igen sok pénzünk ment, mert

vásárló képességünk fölötté csekély volt. Ma 1000 millió forinthoz jár közel évi áruforgalmunk s ez óriási összegben a kivitel épp oly összeggel, sőt valamivel nagyobb szerepet, mint a behozatal. — Belföldi kereskedelmünk óriási lendületét a cégek szaporodása, vidéki kereskedelmi emporiumok keletkezése s a fogyasztás körébe oly elemek bevonása bizonyítja, melyek 25 év előtt egyes cikkek fogyasztásától teljesen el voltak szigetelve.

Magyar ipar, eltekintve a malom-ipartól, nevezetesen gyáripar 25 évvel ezelőtt nem volt. A házi-ipar egynemely ága képviselte az egész magyar ipart. — Még távol állunk ugyan attól, hogy Magyarországról, mint ipari államról szólhassunk, de a ki nem zárkozik el a szemmel látható és kézzel fogható jelenségek elől, kénytelen elismerni, hogy az utóbbi negyedszázad hatalmas lépéssel vitt közelébb bennünket az ipari államokhoz. Magánvállalatok és részvénytársaságok százával szolgálnak és mozdítják elő, napról-napra egyre fokozódó mérvben az ország ipari fejlődését s a magyar ipari termékek közt nem egy olyan van, mely messze, a tengeren túl is fogyasztó-piacot tudott teremteni. Az pedig tagadhatatlan, hogy némely általános fogyasztási cikkekben a belföldi ipari produktumok ma már bátran kiállják a versenyt a külföldiekkel.

Áratlanak mondható az a haladás, melyet közlekedésügyünk, főleg pedig vasutügyünk felmutathat. Hogy mivé fejlődött az a néhány száz kilométernyi vasút, melyet az 1867-iki év Magyarországon talált, azt a kereskedelmi miniszterium legutóbbi évi jelentése fényesen illusztrálja. Be van hálózva az egész ország vasutakkal, a közlekedés hihetetlen arányokban növekedett, a szállítás, egy a személy-, mint a teherszállítás olcsóbbodott s a zonadijszabás behozatala, a vasutak államosítása — Baross e nagy alkotásai — az egész civilizált világ figyelmét hazánkra irányították. E mellett vízi közlekedésünk, folyam- és tengeri-hajózásunk is a kor követelményei szerint fejlődött. Annak pedig, hogy mivé fejlődött közutaink ügye e 25 év alatt, élő tanuja egy egész generáció.

A fokozatos haladás jelei és eredményei mutatkoznak mezőgazdasági téren is. Hogy kultiválják ma a földet ahhoz képest, mint 25 év előtt mivelték! Mily óriási befektetések eszközöltettek ez idő alatt talajjavításokra, holt- és élő-inventá-

rium beszerzésére; a gépek és modern gazdasági eszközök mily óriási mérvben terjedtek és mily jelentékeny változás ment végbe a föld jobb kihasználása irányában az egész mezőgazdasági üzemben! Mindezt egy rövidke cikk keretében, melynek célja csupán az általános anyagi haladást konstatálni, lehetetlenség adatokkal és bizonyítékokkal úgy kiemelni, hogy teljes képet nyújtson. De az adatok és bizonyítékok megvannak a statisztikai kimutatásokban s azokat elvitatni, azok meggyőző erejét csökkenteni nem lehet.

M. U.

Miniszterek statisztikája.

1867. február 24-ike óta, amely napon a február 20-án kinevezett Andrássy-kabinet az államügyek intézését tényleg átvette — beleszámítva az 5 hónapig tartó Batthyány-miniszteriumot is (1848. ápril 11-től szeptember 11-ig), ami összesen 25 év, 9 hó és 17 napot tesz ki, nyolc kabinetben (Batthyány, Andrássy, Lónyay, Szlavy, Bittó, Wenckheim, Tisza és Szapary) összesen 51 minisztert fogyasztott el az ország, köztük 1 herceget, 14 gróft, 6 bárót és 30 nemes urat. E közül az 51 miniszter közül már csak 23 van életben, 8 még szolgálja az államot, 28 meghalt, 15 szolgálton kívül állapotban van. Mint aktív miniszterek haltak meg: Eötvös József báró, Bedekovich Kálmán, Pauler Tivadar, Ráday Gedeon, Szende Béla, Trefort Ágost és Baross Gábor. Elhunytak aztán még a következő volt miniszterek: Andrássy Gyula gróf, Bartal György, Batthyány Lajos gróf, Deák Ferenc, Eszterházy Pál herceg, Festetics György gróf, Ghyecz Kálmán, Gorove István, Kemény Gábor báró, Kerkapoly Károly, Klauzál Gábor, Lónyay Menyhért, Mészáros Lázár, Mikó Imre gróf, Ordódy Pál, Pejacsevich Péter gr., Perczel Béla, Rajner Pál, Szemere Bertalan, Széchenyi István gróf és Wenckheim Béla báró. A még életben levő jelenlegi és volt miniszterek ezek: Szapary Gyula gróf, Bethlen András gróf, Csáky Albin gróf, Fejérváry Géza báró, Josipovich Imre, Szilágyi Dezső, Szogyény-Marich László; továbbá Bittó István, Fabinyi Teofil, Horváth Boldizsár, Kossuth Lajos, Orczy Béla báró, Péchy Tamás, Simonyi Lajos, Széchenyi Pál gróf, Szell Kálmán, Szlavy József, Teleky Géza gróf, Tisza Kálmán, Tisza Lajos gróf, Tóth Vilmos és Zichy József gróf.

Helyi és megyei hírek.

Kögyűlés. Zombor sz. kir. város róm. kath. kegyuri bizottsága 1892. évi június hó 19-én délelőtt 10 órakor a városbáza nagytermében rendes kögyűlést tart, következő tárgysorozattal. 1. Kiküldött bizottság javaslata a zombori róm. kath. templom-pénztárának 1892 ik évi költségvetéselőirányzat le nem tárgyalt része, az ügyrend, tanácskozási és nyugdíjszabályok tárgyában. 2. Zombori róm. kath. iskolaszék megkeresése a tanítók és hitelezők fizetésének rendezése céljából, az iskola-alap nélkülözhető kamatjövödelmének átengedése iránt.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Nem régen volt...

Nem régen volt: hogy gondtalan

Vig kedélyvel élttem élttem.

Ami bántott: könnyű bajok,

Elfeleltem, s jót reméltem.

Remény, ez a hű jó barát,

Volt a világitó napom,

De mióta elsetélt,

Éltem is setét nagyon.

De nem! nem oly nagyon setét

Régi napom — sem az élet! —

Csak most, hogy új napom támadt,

Nem úgy fénylik, ahogy fénylett.

A szerlelem ez az új nap,

Amely fényét lopja annak.

Am sugári hideg sziven

Megtörve, visszapattannak.

De partot mos a lassú víz,

Lassan enged a föld fagyja,

Tán a hideg szív is enged,

S ragyog még reményem napja.

Antal bácsi.

A NAGYSÁGA FÉRJE.

Személyek:

Huck Tóbiás ur, az arany és ezüst felhőnemű-gyáros cég utazója, aki hat hónapig volt „four-on” és
Lizi, a Huck Tóbiás ur cselédje, aki tizennyolc nap előtt állott szolgálatba.

*

Huck (a központi pályaudvarról lakására hajtván, poros utazó ruhában a lépcsőn halad fölfelé): Aranyos kis feleségem, képelem, hogy meg lesz lepve, ha most ennyi idő után ismét meglát... A drága, nem is tudja, hogy jövök... Talán mégis jó lett volna, hogy táviratozzak neki... (Fölerve a harmadik emeletre, becsönget a lakásába.) Na, csakhogy végre itthon vagyok!... Ahá jön, léptek hallok... Szinte érzem már az én egyetlen mucusom ölelését.

Lizi (kinyitja az ajtót és végignézi Huck uron): Mi tetszik?

Huck (félre): Ugy látszik, új cseléd! (Lizibe) Itthon van a nagysága?

Lizi: Nincs!

Huck: Hogyan? Nincs idehaza?

Lizi: Nincs bizony, félóra előtt ment el.

Huck: Sokáig maradt oda?

Lizi: Tudom is én!

Huck (félre): No ez az új cseléd nem valami tulajdonos udvarias! (fenn) Aztán hová ment?

Lizi (csipősen): Mi köze az urnak ahhoz? Nézd csak, hogy vallatja az embert!... Mondom, hogy a nagysága nincs itthon, azzal vége. Tetszik még valami?

Huck (magában): Micsoda goromba egy perszóna! No de persze nem ismer, sose látott s nem tudja, hogy a gazdája vagyok! (Lizibe) No az nagyon bosszantó, hogy a nagysága nincs idehaza, s hogy maga nem tudja, hová ment... Hanem hát már most mit tegyünk, fogja meg ezt a bőrdögt és hozza be!

Lizi: Hová?

Huck (csudálkozva): Hová? Hát be a lakásba!

Lizi: Ide?

Huck: Persze, persze... Mert én most itt maradok.

Lizi (energikusan): Hogy is ne! Itt ugyan az ur nem marad! Ha a nagyságával van dolga, hát jöjjön el amikor idehaza lesz!

Huck (bosszusan): No de hisz, hallja, hogy itt akarom megvárni!

Lizi (kiáltva): Már pedig én nem eresztem be! Én az urat nem ismerem, idegent pedig nem bocsáthatok be. Majd bizony, hogy azalatt, a míg a nagysága oda lesz, zsebre dugjon egy pár evő kanalat! Hallottam már a pesti tolvajok híre! Hanem engem maga ugyan be nem csap! Csak menjen isten hírével!

Huck: No ez klasszikus! Hallja e lelkem, ue sokat okoskodjék, mert meg találom haragudni!

Lizi (vállat vonva): No nézd csak, hát törődöm is én avval, hogy maga haragszik e, vagy se? Semmi kö-zünk egymáshoz!

Huck (magában): Ha nem volna új cseléd, majd adnék neki. De hát nem ismer és alapján véve még igaza is van, ha nem akar minden idegent bebocsátani. Hanem végtére is csak nem várhatok itt a folyosón, míg a feleségem megjön. Hátba csak délre jön baza. Eh, rövidesen kell végezmem ezzel a leánynyal! (Lizibe): Hallja e lelkem, ugy-e maga nemrég szolgált itt?

Lizi: Már megint vallatni akar? Különben, ha olyan nagyon kíváncsi, hát két hét óta.

Huck: No lássa! Ha régebben szolgáltál itt, hát akkor tudhatná, hogy én itt lakom!

Lizi (bizalmatlankodva): Maga? No már ilyet igazán ne akarjon elhítni velem, nem vagyok én olyan liba!... Itt lakik! Majd mit mondok! Két hét alatt csak láttam volna!

Huck: Igen, ha uton nem lettem volna. A nagysága sosem említett?

Lizi: Nem bizony! És már most azt mondom, hogy menjen el a sok hazugságával innen, mert tüstént, ebben a minutumban lekiáltok a viceházmesternek, hogy hívjon egy konstáblert. Nézze meg az ember a toladodóját! (Dühösen becsapja Huck orra előtt az ajtót.)

Huck: Na tessék! Hát nem kizárt megint? Igazán nem tudom bosszaukodom e, nevessek e a dolgon!...

3. Dr. Vadas Kálmán kérvénye mise-alapítványbeli 7%-os 2718 frt 30 kr. tökéletesítésnek az iskolai alapból 6% ra leendő convertálása iránt. 4. Főtisztelendő Fejér Gyula leendő plébános előterjesztése a róm. kath. kistemető kellő kibővítése iránti intézkedések megtétele tárgyában. 5. Időközben beérkezett ügyek. Zomborban, 1892. évi június hó 16-án. Dr. Csibás Benő s. k., kegyuri bizotts. elnök.

Utánzandó példa. Griviesics Dániel esztergomi ezredparancsnok megkereste az ottani önkéntes tüzoltó egyesület parancsnokságát az iránt, nem volna-e hajlandó az ezredből százhusz katonát a tüzoltásban alaposan kiképeztetni. Az ezredes viszonzólagosul megígérte, hogy tüzvész esetére a tüzoltóanyagot végzett százhusz katonára közül ötvenet az egyesület támogatására fog kirendelni. Az esztergomi tüzoltók örömmel fogadták az ezredes ajánlatát s hetenkint két órával meg is kezdték a tanfolyamot, melyet Beszedes Imre alparancsnok vezet. A kiképzett katonák, mint gyakorolt tüzoltók odahaza mindenesetre nagy eredménnyel fogják a tüzoltást terjesztetni vagy a tüzoltó intézményt meghonosítani. Épen azért az ezredes intézkedése megérdemli a legteljesebb elismerést. Hasonló eljárással országwide föllehetne lendíteni a tüzoltó intézmény bonyolultságát indult ügyét.

Érsekünk bérmautja. Császa György kalocsai érseket, mint táviratozzák, a bajósi esperesi kerületben tett bérmautján mindenütt a legfényesebben fogadták. Miskén lovashandérium és nagy néptömeg várta az érseket. A bajósi batarban, mely az érseki uradalomhoz tartozik, Beniczky Ferenc pestmegyei főispán, a kalocsai és kecei járási főszolgabírók, a közigazgatási és uradalmi tisztikar, az előjáróság, összesen negyven díszfogat és sok tagu bandérium fogadta. Az érsek a plébánia lakban szállt meg, minthogy az érseki kastélyt éppen restaurálják.

Urnajpa. A szokásos urnapi istentiszteletet és körmenetet tegnap is megtartották a hatóságok részvétele s a katonaság üdvözlései mellett.

A kaszinó jubileuma. A helybeli kaszinó, mint már megírtuk, tüneményesen megüli augusztus hó 20-án fenállásának 25. évi fordulóját. Az ünnepély — mint értesítünk — állni fog: diszjüngélsből, délután versenytekezésből, este társasvacsorából, mely előtt és után a dalárda fog énekelni.

A megyei monografia. Vettük a következő jegyzőkönyvi kivonatot: „Kivonat a Bács-Bodrogh vármegyei monografiai bizottság 1892. évi május 31-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből. 5. Intézkedés a közudomásra szánt monografiai tudnivalók közzététele iránt. Az érdeklődők figyelmének ébrentartása céljából minden közérdekű tudnivaló a „Bácska“ című vármegyei lapban okvetlenül, a többiekben a szerkesztőség belátásához képest közöltetni határozatván, e szíves elvállalására a „Bácska“ t. szerkesztősége jegyzőkönyvi kivonatan, a többi lap esetére fog fölkerülni. A kivonat hitelességét: dr. Molnár István Lajos, a „Monografia“ szerkesztője. — A monografiát érdeklő minden közleménynek lapunk hasábjain szíves készséggel nyitunk tért.

Kirándulás Brassóba. Roediger Lajos főgimn. tanár, zombori középiskolai tanulókkal társas tanulmányi kirándulást tervez Erdélybe. Amennyiben a kirándulásra legalább 10 tanuló fog jelentkezni, az utazást július hó 3-án kezdik meg. A kirándulás két és fél hétre van tervezve; költség 35 frt. A kirándulók a következő utakat teszik meg: I. Déva. Innen kirándulás I. Petrozsény, szénbányák, 2. Vajda-Hunyad vára, 3. Vasbánya, esetleg a nagyági aranybánya. II. Brassó. Kirándulások: 1. Zernyest, 2. Tömösi szoros, 3. Botfalva, S. Szt. György, Előpatak, K. Vársárhely, Kovászna, torjai kénbarlang, Szt. Anna tengerszem, bikszádi üveggháta, Tusnád, Csikszerecs, Hargita, Homoród, Székely Udvarhely, Segesvár, Torda. IV. Zalatna, Verespatak, Abrudbánya, Kolozsvár. V. Nagyvár, Püspökfürdő; vissza Zomborba. — Az utazás a fővonalakon a II od., a kiágazó vonalrészekben a III ik osztályban történik. Utí podgyász csak annyi viheto, amennyi a szabad mozgást nem gátolja. — Valóban kívánatos, hogy ezen hasznos és szórakoztató kirándulás jól sikerüljön.

Kugli bankett. A helybeli „Magyar Olvasókör“ tekező társasága tegnapelőtt díjazással egybekötött versenytekekezést s utána jól sikerült társasvacsorát rendezett. A mulatságon hölgyek is vettek részt.

Az az asszony, az az asszony, hogy ép most nincs idehaza! No de hát nem tudta szegény, hogy megérkezem, különben bizonyára élembe sietett volna... Eh, mit csináljak? Csak be kell mennem! (Hevesen becsüget.) Manó vigye ezt a konokfejű leányt... Tolvajnak néz, aki evokanalakat akar lopni. Nem rossz, nem rossz... (Újra becsüget.) Ezer ágyugolyó, mégse jön? Már most igazán kezdek dühös lenni. Mégis csak bolond egy dolog, ha az ember a tulajdon lakásába nem akarják beereszteni. (Ismétlenül dühösen rázza a csöngetyűt.) No, jön e már?... Most se?... Még se?

Lizi: (megint kinyitja az ajtót és csipőre téve a kezét, rákiált Huckra): Hallja e, ez már mégis csak sok! Mit akar még itt. Mondtam már, hogy hordja el magát, mert a nagysága nincs idehaza! Arra vár, hogy forró vízzel öntsem le? Azt ugyan megkaphatja! Nézze meg az ember, majd letépi a csöngetyűt!

Huck: Hallja-e galambom már most elég legyen! Egy, kettő, fogja meg ezt a koffert, aztán vigye be, mert baj talál lenni!... Mondtam már magának, hogy én itt lakom. Ha attól fél, hogy elviszek valamit, hát vigyázzon rám!

Lizi: Semmi, semmi! Ismerem az efajta fogásokat. A régi helyemen is így csapott be egy zsvány, aki elvitte a nagyságam arany óráját!

Huck: No de lekem, értjük meg egymást! Hiszen én vagyok a maga gazdája! Hiszen majd meghallja, ha az asszony hazajön!

Lizi: Maga az én gazdám?
Huck: Én hát!
Lizi: Hogy hogy?

Huck: Ugy, hogy én vagyok a nagysága ferje, no!
Lizi: (olyan mozdulattal, mintha ki akarná kaparni a Huck ur szemét): No tudja, ez már mégis csak szemtelenség! Ez már mégis csak kézzelfogható hazugság!

Huck: Hazugság? Mit tudja azt maga?
Lizi: Mit tudom?... Hát szén a nagysága az imént ment el — karofogva a férjével!

Szeredai Leo.

Szabadka — a magyar Versailles. A Pesti Hírlap írja: Bizonyára mindenki csodálkozik, hogy került össze a francia királyok nagy multu, roccó izlésű székhelye a magyar határvárossal, holott a legmerészebb fantázia sem tud hasonlatosságot fölföldözni köztük. Ande van valami, ami előtt semmi sem lehetetlen és tultesz minden költői képzeleten: és ez a lokál patriotizmus. Ez icselkedett szombaton a képviselőházban Olay Lajossal is, mikor Szabadka számára vasuti üzletvezetőséget követelt, s diesőitvén a derék alföldi várost, a szabadkai bázikók birtelen XIV. Lajos korabeli fényes palotákká nőttek előtte, a Mamuzsiesok, Kuluncsiesok, Antunovicsok pedig az Orleansok és Larochevoucaudok arany és selyem köntösében lebegtek eléje... És egyszer merészen kivágta:

— A vasut feltétlen érdeke az volna, hogy az üzletvezetőség a központ, Magyarország Versaillesben, Szabadkán legyen.

A ház nagy derűvel fogadta ezt a hasonlatot és utóbb Olay is sokalta kissé, mert a folyosón azzal mentegőzött, hogy nem Versaillesst akart mondani, hanem Marseillet. Mindjárt menni akart, hogy így korigálja ki a gyorsírói jegyzetét.

— Ugyan minek korigálnád! szolt hozzá egy képviselőtárs. Jól van az úgy, ahogy mondtad. Versailles is város, Szabadka is város, hát nincs semmi hiba a hasonlatodban.

— De korigálom, erősködött Olay, — mert Marseillere gondoltam.

— No így meg éppen nem talál, mert Marseille tengerparti város, a palicsi tavat pedig bácskai fantáziával sem lehet tengernek nézni.

— Ez igaz...
— Ellenben Versailles csakugyan hasonlít egyben Szabadkához.

— Miben?
— Abban, hogy a francia urak Versaillesba jártak mulatni és szerelni kalandokra.

Olay nem korigálta ki a gyorsírók jegyzékét. A késő utókor pedig bánulva fogja olvasni a ház naplójából, hogy a 19 ik század végén a palicsi tó mellett egy magyar Versailles ragyogott, melyből azonban egy kődarabcska sem maradt emlékül. Lehet, hogy Olay Lajosnak egy hiszékeny dedunokája ásátásokat is fog rendezni, az eltűnt bácskai Versailles után...

Fényes esküvő. Dr. Gertinger Pál városi tanácsos e hó 14-én d. e. 11 órakor vezette oltárhoz Fernbach Bálint nagybirtokos leányát, Annát. Négy gyönyörű négyes s több kétlovas uri fogat vitte a násznépet a templomba, hol nagy és intelligens közönség nézte végig az esketési szertartást. Tanuk voltak, a menyasszony részéről: Weindl Mór nagybirtokos, a vőlegény részéről Fernbach Antal nagybirtokos, volt képviselő.

Községi orvos. Rác-Militics község orvosává dr. Szántó István választott meg.

A tatabizai urbíri rendezési ügyben a hitelesítési tárgyalást tegnap tartották meg az ottani község-házban.

A difteritisz ellenszere. Az utóbbi években olyan általános és gyilkoló erővel pusztított a difteritisz, hogy az orvosok külön illesekert tartottak fölötté és tanácskoztak, hogy mivel korlátozzák ennek az iszonyu betegségnak a terjedését. A tanácskozás eredménye mindössze az volt, hogy a difteritisznek határozott ellenszere nincsen és hogy ellene legfeljebb azzal lehet védekezni, ha a szobákat fertőtleníti. A Magyar Hírlap erre vonatkozólag a következő érdekes levelet közli: Mi is keresztilt éltünk egy difteritisz-járványt s ezen dolog elég fontos, hogy az ország több vidékén folyton uralgó betegségnél tapasztalatainkat közlirre tegyük. Nekem erre nemcsak a hitelesítők, de mint család-apának is jogom van; mert a betegséget valószínűleg magam hoztam betegimről családomba, hogy egyetlen gyermekem és ennek ápolója, feleségem is a betegségen keresztül essenek. Ez okból kérem minden kollegámat, difteritisznél haladéktalanul Hydrargyrum cyanatumot belsőleg rendelni. A szertől nem kell félni, mert négy éves gyermek 12 óra alatt három centigrammot, 100 gramm víztojásfehér keverékben könnyen elbir; felnőtteknek ugyanazon időre 10 centigrammot adunk. A ház már másnap megszűnik, ifszkösödés nem áll be, ismétlésre nincs szükség. Gyertyámos, 1892. június 11. Tisztelettel Pethő Sándor dr. Mindenesetre kívánatos volna, ha orvosaink ezt a szert megpróbálnák és a hatás fölöl nyilatkoznának.

A női uszály. Ha valami ellen nehéz küzdeni, úgy ez bizonyára a divat s különösen a női divat; hozzá még tessék azzal előállni, hogy ez vagy amaz a visolet közegészségügyi szempontból káros, — sok, sok asszony és lány fog az ember szemébe nevetni. Az országos közegészségügyi egyesület tehát veszedelmes fába vágta fejszéjét, mikor azzal a kérelemmel fordult a belligy-miniszterhez, tiltán meg közegészségügyi szempontokból az uszályos ruháknak az utcan való hordását. Az országos közegészségügyi tanács, melyet véleményadásra szólítottak fel, kijelentette, hogy az uszály ártalmassága te kintetében felmerült aggályokban osztózkodik ugyan, de egyenes betiltást azért nem tart szükségesnek, mert az uszályok által felvert por elenyészik ama pormennyiségekhez képest, melyek a város levegőjében kavarnak. Különben is a divat megváltozása majd megemissíti e bajt. Sokkal nagyobb eredményeket lehetne elérni, ha a port jó kövezéssel, fásítással és öntözéssel törekednének kevesbiteni. Ami az uszályt illeti, az országos közegészségügyi egyesület volna hivatra, hogy népszerű felolvasásokkal és közleményekkel figyelmeztesse a közönséget az uszály kártékony voltára.

Pénzüntézetekhez és kereskedőinkhez. Azon pénzüntézeteket, gyárosokat, kereskedőket, akiknek könyvelőre, segédre van szükségük, felhívjuk, hogy a zombori középkereskedelmi iskola igazgatóságához forduljanak, hol 17, érettségelt tett fiatal ember kész azonnal megfelelő állásokat elfoglalni.

A malom kerekéi között. Ó Szivacon egy Alanov Misa nevű hat éves kis fiu addig játszott a malom körül, míg ennek kerekéi el nem kapta a kis teremést. Összeszedt fejfel, halva került ki onnan a kis fiu.

Kockakövezések. Petrovosszellő határozatot hozott, hogy a vasuti feljáró utat, valamint a fűtcáját kockakövel köveztesse ki. Mohol szintén ki fogja kövezni a fűtcát.

Temerin község kéri a megyei hatóságot, hogy az ó-kér-temerin szabályait kongó téglával építtessék ki

Az apatini kir. járásbíróság megszűntetése. A zombori ügyvédi kar dr. Molnár Gyula kezdeményezésére mozgalmat indított az apatini kir. járásbíróság megszűntetésére. E célból egy magvas érvekkel megokolt memorandumot intézett az igazságügyminiszterhez; a memorandumot a zombori ügyvédi kar tagjai irták alá. A megszűntetés olyképp lenne eszközölendő, hogy az apatini kir. járásbíróság kerületéhez tartozó községek közül Bogojeva, Doroszló, Bresztovca — mint hogy Hódsághoz esnek közelebb — a hódsághi, Monostorszegh, Apatin, Kupuzsina, Prigl.-Szt.-Iván, Szónta, Doroszló, Ó Sztapár pedig a zombori kir. járásbíróság hatáskörébe vonatnának. Korántsem akarjuk a szépen fejlődő Apatin jelentőségét kétségbe vonni, meg kevésbbé kívánatos, hogy e tekintélyes és vagyonos község előhaladásának bármí módon utja szegessék: nem lehet azonban haboznunk abbéli véleményünk kimondásában, hogy úgy az igazságszolgáltatás, mint a jogkereső közönség érdekeire való tekintettel a kérelem teljesen jogos s méltányos. — Kívánatos tehát, hogy az illetékes faktorok, úgy itt lent, mint fent, élükön az igazságügyminiszterrel: komolyan fontolóra vegyék ezen sürögő megoldást igénylő kérdést. Különösen ajánlatos volna, ha az apatini kir. járásbíróság kerületébe tartozó községek, közzgyűlésileg nyilatkoznának, illetve hoznának határozatot, hogy a megszűntetést tartják-e helyesnek vagy nem, a községi lakosok érdeke szempontjából. A községeknek, mint legközelebbiből érdekeltek felelnek szava bizonyos sokat nyomna a latban. A kérdés bővebb kifejtésére különben még visszatérünk.

Gyűlés. A zombori fogyasztási szövetkezete tegnap délelött gyűlést tartott a megyeház nagytermében. Az ülés lefolyásáról jövő számunkban részletesen beszámolunk.

A zomborvidéki tanító-egyesület e hó 14-én Zomborban gyűlést tartott.

A topolyai kir. járásbíróság megkapta a telekkönyvi hatóságot, mely működését legközelebb megkezdí.

Egy kis ijedelem. Vészes fellök tornyosultak tegnap délután 2 óra tájban az égen s nemsokára beköszöntött a zivatar is. A gazdák bizonyos szorongó szívvel várták kimenetelét, mely hála istennek egy pár pillanatig tartó jég s utána jötekony esőn felül nagyobb károkat aligha okozott. 4 óra felé már verőfényes nap aranyozta be városunkat, nagy öröme a gazdáknak, no meg az ünneplőknek.

Interpelláció Fonyó Pál a „Hitoktatás“ című havi közlöny szerkesztőjéhez. Vettük a következő sorokat: 1. Van e még tudomása, hogy 1891. jan. havában három pályázatot irt ki, és a beérkezett pályaművekről nagy garral hirdette, hogy azok minőség- és mennyiségileg nagy sikerről tanuskodnak? 2. Meg vannak-e már bírálva a pályaművek? Ha igen, miért nem közli a kritikát? Ha nincsenek, mi az oka, hogy néhány kateketikai dolgozat egy egész év alatt nem volt megbíralható? 3. Mi jogcímen közölte a meg nem bírált pályaműveket? 4. Igaz-e, hogy a pályázat csak családok volt dolgozatok beszerzésére? — Aliquis.

4 arany pályadíj. A „Bács-Tiszavidéki r. k. Tanító Egylet“ választmánya által kitűzött pályá tétel: Fejtessek meg, mily hatása van az iskolai gyermekjátékoknak a gyermek érzületére, mily befolyása van a testi egészségre és melyek azon eszközök, melyekkel az előbbi hatásokat elérni lehet. Eggyuttal mutassa be a tanító a gyermekjáték betanítási módját. E tételt augusztus 1-re az elnökhöz kell beküldeni, ki az idegen kézzel irt és zárt jellegűvel ellátott dolgozatokat a kiküldöt. bírálnak küldi felbírálás végett. Pályadíj: 4 aranyt Szent-Tamás, 1892. június hóban. Az elnökség.

O-Kanizsa község a Bács-Bodrogh megyei helyi érdekű vasutak menetrendjének megváltoztatását kívánja; e célból tett lépéseket a megyei hatóságnál.

II-ik zálogházat kér felállíttatni N. Palánkán Steinitz Zseni.

Deák kosztos tartóknak! Gynmasiumi tanulóknak szállást adni óhajtok a nm. vallás- és közoktatási miniszter ur 24682/1889. sz. leiratának értelmében arra figyelmeztetnek, hogy miután ezen miniszteri leirat értelmében „a gynmasiumi igazgató tudta és beleegyezése nélkül tanuló szállása fogadni nem szabad“, — idejekorán, vagyis a jelen tanév végén, vagy a jövő tanév megkezdése előtt — július vagy augusztus havában — a főgynnasium igazgatójánál jelentsék be abbéli óhaj-tásukat, hogy gynmasiumi tanulókat szállásba és kosztra fogadni óhajtanak.

Művészet és irodalom.

A Magyar Gazda II. évf. 5 ik füzetét vettük. A Zentán megjelenő gazdasági havi folyóirat e számának tartalma: Baross Gábor. — A ló. — Tércsa: A Petráék cieája. (Folytatás.) — Növénytermelés: Acatolás, gyomlálás. József gazda. — Állattenyésztés: A zöld takarmányozásról. R. J. — Kertészet: Utmutatás a szőlő raga (Peronospora viticola) ellen való védekezésre. — A természetből: A só. Örvény. — Hirdetés.

Két elbeszélés az ósmagyarok idejéből. Két ének a „Keresztény hit győzelme“ című hőskölteményből. Irta Erődi Dániel. Ára 30 kr. Budapest, Grill Károly kiadása.

Utmutatás ruhaszabás-minták készítésére és rajzolására; férfi és női szabók számára készítette Z. S. 4 magyarzó ábrával és egy mérték táblázzal. Ára 60 kr. Budapest, Grill Károly kir. udv. könyvkereskedése. E művet szakemberek igen hasznos szolgálatot vévőknek mondják.

A Tanitók Szava. Tanitói közérdekek havi közlönye. Szerkeszti Glatz György. (Budapest, Wesselenyi-utca 48.) 5-6. szám. Tartalma: A tanitók kérvénye. B. E. — A tanitók kérvényei az országgyűlés előtt. Referenstól. — Bizalmi nyilatkozatok. Glatz Györgytől. — Hol az igazság? Kiss Sándortól. — Mit tegyünk? Gáti Győzöttől. — Az „elkeseredés“ indokolása. Földes Gézáttól. — Népiskolai szervezet és a tanitók szolgálati szabályzata. (Folyt.) Kiss Sándortól. — Nem jó az embernek egyedül lenni. (Rajz a tanitói életből.) Földes Gézáttól. — Csalánok. Gárdistától. — Levelek a szerkesztőhöz: I. Néhány szó önképzésünk akadályairól. Gróssmann Mórtól. II. „Te is fiam Brutus!“ Nemeth Gerőtől. — A tett terén: 1. Tanitótársainkhoz! 2. Tanító és tüzoltó. 3. A miből nem kérünk. 4. Sajátságos! 5. A remény. 6. Tanfelügyelői tollnokok. 7. Hlaptak. 8. Sic itur ad astra! 9. A tanitók árvái. 10. Mértékletességi

és ifjúsági egyesületek. 11. Az álló-írás. — Szakkönyvek és művek ajánlása. — Hirdetések stb.

Tolstoj Leó gróf, a híres orosz írók egyik legjobb művét, a „Házasság regényét“ külön lenyomatban is kiadta a Képes Családi Lapok kiadóhivatala. Tolstoj tagadhatlanul a jelenkor legeredetibb íróinak egyike. Ereje a leírásban bámulatos. Fényes előadása, nagy bravúrja a legnehezebb lélektani problémák megfejtésében a modern írók között ugyiszólván páratlanul teszi. A mű, melyet a Képes Családi Lapok igen díszes kiállításban ad ki, ugyott, valamint minden könyvkereskedésben 1 frtért kapható. Ajánljuk melegen olvasóink figyelmébe. — Ugyanígy négy regény, melyeknek bolti ára 1 frt — evenként tehát összesen 4 frt — jelenik meg évente a Képes Családi Lapok külön mellékleteként. Négy díszes kiállítás regényét kap ingyen azon előfizető, ki az egész évi hat frtyai előfizetést és 40 krt csomagolás és postadíj fejében a Képes Családi Lapok kiadóhivatalához egyszerre beküldi. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, mely előfizetési összegek a Képes Családi Lapok kiadóhivatalához (Budapest V., nagykorona utca 20.) címzendők.

Nemzetközi felhívás

Klapka György koszorújára.

Vettük a következő felhívást:

Ki érdemelte meg jobban a magyar honfiaktól és honleányoktól a koszorút, mint Klapka György?

Milyen legyen e koszorú? Olyan, mely nem hervad el, nem hullatja el levelét; — addig él, míg a hős neve magyar szivekben élni fog. Olyan koszorú, mely még a nemes érből készültnél is maradandóbb legyen.

Felhívjuk hazánk fiait és hölgyeit, hogy veszendő zöld ágak helyét fonjanak olyan koszorút a hősek hőseinek emléke körül, melyet el nem enyésztet az idő.

Gyűjtsünk össze egy alapítványt „Klapka koszorújának“ címe alatt, olyan gyorsan, amint a hazafi fájdalom szétterjed minden szivekben, mely alapítványunk célja legyen magyar ifjak kiképzetése a Ludovika Akadémiában arra a pályára, melyen az elhunyt hős nevét balhatatlanná tette.

Fényel, ne gyásszal kísérjük hőstünk sírjába. Így öröklítsük meg emlékezetét.

Aki felhívásunkat megérti, átérzi, cselekedjék velünk együtt szíve szerint: gyorsan és habozás nélkül.

A legkisebb összeg is, mint a nemzet hálójának kifejezése fogja szaporítani Klapka koszorújának leveleit.

Vajha az egész nemzet lenne belefoglalva ez örökzöld koszorúba!

Budapesten, 1892. május hóban.

A gyűjtőbizottság nevében: Br. Kemény Kálmáné, br. Bánffy Polyxéna, elnök. Gr. Károlyi István, elnök. Dr. Münnich Aurél, jegyző és pénztárnok.

Adományok Münnich Aurél, a „Klapka koszorúja“ pénztárnokához (Budapest, IV. Vámbáz körút 12. sz. c. alatt) küldendők.

Mondanunk sem kell, hogy kész örömmel nyitunk gyűjtést lapunk útján is „Klapka koszorújára“; adományokat — bármily összegek legyenek azok elfogadjuk, nyugtatunk s rendelkezési helyére juttatunk. A hős tábornokunk mindnyájunk által tisztelt emléke megérdemli, hogy meggyénk testületei, társulatai, ifjúsága, egyeséi is járuljanak hozzá a hazafias célhoz.

Jubileum a megyénkben.

Zsabya. A koronázási emléknapot mi is méltó lelkesedéssel és pompával ünnepeltük meg. Kedden délután már mindenütt lengtek a szebbnél szebb nemzeti lobogók. Este pedig a község szombán kivilágítottat, egyszerűsind megkezdődtek a harangok zúgása, meg a tarakok durrogása. A főútnak sétálókat meg késő éjjeli órákig a térzene gyönyörködtette. Szerdán hajnalban virradóra a tűzoltói zenekar vig dalokkal járta be az utcákat, jelezvén az országos ünnepélyt. Az üzeneteket ki sem nyitottak s estig zárva maradtak. Községünk minden egyháza ünnepi istentiszteletet rendezett, a melyek nem a szokásos, hanem a legbuzgóbb áhitattal vezéreltettek. Egyik templomból a másikba vándoroltunk, nem vettük észre, hogy az első helyen a latin, a második az ó-szláv, a harmadikon a héber nyelv zengzetes dallamai töltik be a léget, csak azt hallottuk, hogy a királyért és hazáért — és ez elég volt szívünknek. Az istentiszteletek sorrendben következésként folytak le: Reggel 9 órakor a róm. kath. templomban gyülekezett össze a község vallás-, kor- és rangbeli különbség nélkül. Ott voltak a gör. kel. és az izr. hitközségi, eljárási bizottságok, a szolgabíró, a bírósági, a postahivatal főnöke, a pénzügyorségi osztály, csendőrség és a tűzoltóság. Ugyazaz a község, mely a róm. kath. hívek imaházához csatlakozott, 10 órakor a gör. keletiek templomába vonult, honnan 11 óra felé az izr. imaházban rendezett hála-istentisztelethez siettünk mindnyájan. — 10 órakor a magyar tannyelvű iskolánkban ifjúsági dísz-ünnepély is tartott, amelyre ugyancsak nagyszámú vendégsereg jelent meg. Több hazafias dal s szavaltat után Szelosz Lajos tanító, jól átgondolt magvas beszédben fejtegette az ünnepély jelentőségét, s lelkesülten buzdította az ifjúságot hazaszeretetre, imádot királyunk iránti tiszteltetésre és hűségre, egyetértésre s testvériségre! Az ünnepélyt a Hymnus hangjai fejezték be, amelyet alig hogy elkezdett az ifjúság énekelni, csakhamar átvette tőle a nagy vendégkoszoru, és énekelte egy szívvel lélekkel: Isten áld meg a magyart! — Délben Mihailovits Kornel főszolgabíró ur saját vendégszerető házában bankettet rendezett. Itt is számos lelkes és lelkesítő áldomásban kértek az Isten áldását legkegyelmesebb urunkra, királyunkra!

Parabuty. Ófelsége a király megkoronáztatásának 25. évfordulóját Parabuty községe is méltóképp megünnepelni igyekezett. Meglepő volt a nagyszámú németekből álló lakosságnak ez alkalommal tanúsított lelkesülése: midőn a templontéren felállított diadalív előtt eljártak a szózatot, s az első „éjjen a felséges királyi pár“ elhangzott: lelkes eljenzésbe törtek ki a jelenvöltek. A f. hó 8-án hajnalban eldőrdült 101 mozsárlovés s riadózenével ébresztett lakosság s az egész falu ünnepi színt öltött. Felbuzgóvá különösen a főtér épületei; „Eljjen a felséges magyar királyi pár! Eljjen a hazá!“ olvasható a zászlókon. — Dél előtt a zsuffolóság telt róm. kath. és gör. kel. templomokban, ugy a zsin-

gógában ünnepélyes istentisztelet tartott; mind a három az előjáróság s a község intelligenciája részt vett. Délután 2 óratól éjfélután 2 óráig zene s tánc mulattatták a község lakosait minden korezmában. A kaszinóban 120 teretű bankett rendeztetett, melyet tánc követett.

Szabadka. Ófelsége 25 éves koronázási jubileuma alkalmából Pálicson is rendezett ünnepélyt Szabadka sz. kir. város közs. főgymn. a helybeli torna együlettel a következő programmal: I. A községi főgymnásiumi tanuló ifjúság Veres Lajos vezetésével tartotta minden osztállyal nagyszabású hadgyakorlatait. A verseny következő eredménnyel folyt le: a) Gyorsfutás 100 méter távolságra, győztesekké lettek: Gruber Gyula nyert ezüstérmét, Schlesinger Henrik II. A. oszt. tan. 13³/₄ mp. a. ezüstérmét nyert, Klein Oszkár I. C. oszt. tan. 14¹/₄ mp. a. ezüstérmét nyert. Borky Lajos I. B. 13 mp. a. nyert ezüstérmét. Katancsits Péter II. B. oszt. tan. 13³/₄ mp. a. nyert ezüstérmét. Tary Ernő III. A. oszt. tan. 13³/₄ mp. a. nyert ezüstérmét. Hannauer József III. B. oszt. tan. 13 mp. a. nyert ezüstérmét. Zsulyevits Antal 12 mp. a. nyert ezüstérmét. Verenyjárás. Győztesek lettek: Koch József V. oszt. 7-29 p. a., jó másodiknak Grünwald Ignác járta be 1400 m. hosszú pályát, előbbi ezüst, utóbbi bronz érmét nyert, továbbá Nagy Ödön VI. o. t. 8-17³/₄ mp. a., jó másodiknak Bodroghy Károly VI. o. t. járta a 350 méteres pályát; mindketten ezüst érmét nyertek. e) Gátverseny. Kocsis István VIII. o. t. 58 mp. a. elsőnek és Hoffmann Lajos 13 mp. a. futotta be a verseny pályát, előbbi ezüst, utóbbi bronzérmét nyert, Király József VIII. o. t. bronzérmét. (1-2 mp) — II. Athleták versenye 4 akadálytal Kezdi Velocipedversenyében szerepeltek: Honkó Béla, Pietsch Ferenc és Szauer Henrik. A versenyek közül jelen verseny volt egyike a legérdekesebbeknek, miután a versenyzők egy és ugyanazon időben hozták gépeiket működésbe. A versenyzők közt majdnem észrevétlenül nagy spácium volt észlelhető, elannyira, hogy Honkó Béla egészen elmaradt és a szemlélőkre azon benyomást tette, hogy a verseny pályát, melyet 5 ször kellett körülfutni, kénytelenítve lesz elhagyni, mely jelenség az igazat bevallva, csak színlelés volt és a két másik versenyző elámtására volt intézve. — Hirtelenül, mint a villám a 3-szori körülfutásnál Honkó Béla ellenfeleit nemcsak hogy utól érte, hanem a pálya és a kitűzött cél eléréséig azokat többé nem is látta, elsőnek érkezvén be, diadaltejesen deklarálta győztesnek s ennél fogva ezüstérmét nyert. — Súlyemlések (50 kg. vassúly). Nagy Sándor szegedi akrobata, a kérdéses súlyt 10 ször, Slezák Benjamin 9-szer emelte fel, előbbi ezüst, utóbbi bronzérmét lett díjazva. Török Béla és Rudolph Villiam a súlyt felemelni nem bírták. Ezzel véget ért a Pálicson rendezett ünnepély, mely táncvigalommal és a tó partján rendezett tűzijátékkal lett befejezve. — Ezen ünnepély megtartása körül a legkiválóbb érdemet vívta ki magának, mert nélküle ilyen sportünnepély nem rendezhető, Veres Lajos, a szabadkai főgymn. buzgó és lankadatlan tevékenységű tornatanára.

Törvénykezés.

Táblai ítélet a Tyószity ügyben. A kir. tábla a zombori kir. törvényszéknek a Tyószity ügyben hozott ítéletét részben megváltoztatta és pedig Tyószity Lázárt bűnösnek mondta ki, míg a Doró Mihály m. kir. csendőr megilletésében, valamint az 1886 ik év december hó 2 ikának éjjelén a hódásági szőlők alatt Maron István és társai m. kir. csendőrök ellenében elkövetett szándékos emberölés büntetésének kísérletében azonban a zombori kir. törvényszék által reá kimért életfogytig tartó fegyház-büntetést helybenhagyta. — Ellenben Djakovits Nikola fegyházbüntetését 12 évről 15 évi fegyházra, Kottur Milos büntetését 10 évről 12 évi fegyházra, Arceszko Kozsza és Arceszko Lázár büntetését 6-6 évről 8-8 évi fegyházra felelmet; Kottur sz. Ilics Katát az orgazdaság vétségében mondta ki bűnösnek s ezért 6 havi fegyházra, Budics Vuka és Vidics Avram vádlottakat bűnpártolás vétségében mondta ki bűnösnek s ezért őket egyenként 5-5 havi fegyházra ítélte; Pandurovits Deszanka büntetését 6 havi fegyházra leszállította; Katyanszki Ilija, Szervianacz Gyóka és Szervianacz Milán vádlottakat pedig a bűnpártolás vétségének vádjára alól felmentette. Egyebekben a zombori kir. törvényszék ítélete indokainál fogva helybenhagyott.

Közzgazdaság.

A baromfi-kiállításokról.

Írta dr. Rátz István akadémiai tanár.

I.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy a néhány nap mulva dr. Rátz István akadémiai tanár és Kormos Alfréd szerkesztése mellett megjelenő „Gazdák Évkönyve“ című almanachból, melyet a földművelésügyi miniszter, miután ezen évkönyv a lefolyt év gazdasági eseményeit és azok hatásait könnyen áttekinthető keretben ismerteti, a gazdasági közönség és a gazdasági egyesületek figyelmébe ajánlotta, fenti című cikket az évkönyv megjelenése előtt közölhetjük.

Egy-két évtizeddel ezelőtt a baromfi-tenyésztés hazánkban csak abból állott, hogy minden gazda igyekezett annyi baromfit tenyészteni, amennyire hazáértetésének szüksége volt s ha aztán a költés jól sikerült, akkor a felesleg piacra került. A piacot azonban ugy régebben mint most is, inkább a kis gazda és a földművelő nép látta el tojjással és baromfival.

Az utóbbi időben azonban a baromfi-tenyésztés is nagyobb figyelemben részesül s ma már kezdik belátni, hogy ez fontos és jövedelmező ága a gazdaságnak, amely jelentékeny anyagi hasznot hajt az országunk s bizonyára még többet fog jövedelmezni akkor, ha a tenyészés rendszeresebb és intenzívebbé válik.

Eppen azért nagyon örövendetes, hogy legújabbán a földművelésügyi m. kir. miniszterium is figyelemben részesíti a baromfi-tenyésztést s a nemesebb baromfi-fajok meghonosítása, a gazdasági iskolákkal kapcsolatos baromfi-pepineriák létesítése, a szárnyasok tenyésztésére és betegségeire vonatkozó népszerű művek kiadása és ter-

jesztése által igen hathatósan támogatja a baromfi-tenyésztés fejlődő ügyét.

Ma azonban még messze vagyunk attól, hogy akár Angliával, akár Franciaországgal, vagy csak Németországgal is felvehessük e tekintetben a versenyt s bizonyára sok idő fog még elmúlni, a míg olyan tiszta fajokat leszünk képesek tenyészteni, mint Anglia és olyan jövedelmezővé fogjuk tenni baromfi-tenyésztésünket, mint Franciaország.

Tagadhatatlan azonban, hogy az érdeklődés mindinkább növekedik a baromfi-tenyésztés iránt s nemcsak az országos baromfi-tenyésztő egyesület és a gazdasági egyesület baromfi-tenyésztő osztálya karolták fel ez ügyet, hanem a vidéki gazdasági egyesületek is programmra tűzték annak fejlesztését.

Mindez alapos reményt nyújt arra, hogy a baromfi-tenyésztés rövid idő múlva egyik legfontosabb és legjövendelmezőbb ága lesz a gazdaságnak, — ha megfelelő gonddal, az eddiginél több előrelátással és szakismerettel fogjuk azt művelni és fejleszteni.

Csak hogy a fokozatos fejlődésnek első feltétele, hogy minél szélesebb körben terjesszük azokat az ismereteket, amelyek elengedhetlenül szükségesek a racionális baromfi-tenyésztéshez; de gondoskodnunk kell már most arról is, hogy azon veszélyek ellenében, amelyek a baromfi-tenyésztést fenyegetik, kellő időben és biztosan tudjunk védekezni.

A legnagyobb és legnehezebben leküzdhető veszélyt a fertőző betegségek képezik, amelyek évenként óriás veszteséget okoznak s egyes vidékeken a baromfiállományt teljesen kipusztítják.

Tulzásnak tartom ugyan azok aggodalmát, akik a szárnyasok fertőző betegségeiről azt állítják, hogy ellenükben védekezni egyáltalában nem lehet, de azt el kell ismernünk, hogy a sikeres védekezés nem könnyű feladat, mert a fertőző betegségek terjedését olyan sok, néha igen kicsinyesnek és a figyelemre alig méltónak látszó körülmény segítheti elő, hogy igen nagy óvatosságot kell kifejtenünk minden irányban, ha meg akarjuk oltalmazni ellenükben a tenyészést.

És e tekintetben még sokat kell tanulni a gazdasági közönségnek, mert a házi állatok fertőző betegségeiről általában, de különösen a szárnyasokat pusztító járványokról nagyon sajtásos és a tudomány mai állásával homlokegyenest elérésig azokat többé nem is látta, elsőnek érkezvén be, diadaltejesen deklarálta győztesnek s ennél fogva ezüstérmét nyert. — Súlyemlések (50 kg. vassúly). Nagy Sándor szegedi akrobata, a kérdéses súlyt 10 ször, Slezák Benjamin 9-szer emelte fel, előbbi ezüst, utóbbi bronzérmét lett díjazva. Török Béla és Rudolph Villiam a súlyt felemelni nem bírták. Ezzel véget ért a Pálicson rendezett ünnepély, mely táncvigalommal és a tó partján rendezett tűzijátékkal lett befejezve. — Ezen ünnepély megtartása körül a legkiválóbb érdemet vívta ki magának, mert nélküle ilyen sportünnepély nem rendezhető, Veres Lajos, a szabadkai főgymn. buzgó és lankadatlan tevékenységű tornatanára.

A lépferől ma már a legtöbb értelmes gazda tudja, hogy az nem a vérvékítés hiányosságának a következménye s nem a vér rendellenes vegyülete, hanem a lépferőbacillusok által idéztetik elő. A takonykorról is eléggé ismeretes, hogy azt nem a gyének a vérbe való felszívódása vagy az istálló rossz levegője okozza, amint azt régebben hitték, hanem egy sajtásos fertőző anyag. Ellenben a baromfiak között járványosan fellépő betegségekről a legtöbbben még azt hiszik, hogy azoknak oka a meleg vagy nedves időjárásban, a rossz vízben, a meglítésben és ezekhez hasonló mellékes körülményekben rejlik, amelyek elősegíthetik talán némileg a betegségek terjedését, de nem lehetnek azoknak előidéző okai sohasem.

Ebből magyarázható meg aztán az is, hogy a legtöbb tenyésztő nem tud védekezni ezen bajok ellen. És ez nemcsak azért káros, mivel így a baromfiállomány nagy része pusztul el évenként, hanem még azért is, mert sok tenyésztő elveszíti a kedvét s félbehagyja a tenyészést, mint olyat, amely részére semmi anyagi hasznot nem hajt.

Szerencsére vannak már a tenyésztők között olyanok is, akik ismerik a fertőző betegségek természetét s meg is védik ellenükben szárnyasaikat.

A tapasztalás azt bizonyítja, hogy a járványos betegségeket az esetek legnagyobb számában az ujonnan vásárolt baromfiak hurokják be a tenyészésükbe. És ez annál könnyebben megeshet, amennyiben ezeket legtöbbször nem szokta állatorvos megvizsgálni, annál kevésbé hosszabb időt át megfigyelni; pedig ismeretes dolog, hogy sok tenyésztő — tisztelet a kivételnek — nem nagyon lelkiismeretes jár el s az a körülmény, hogy baromfiállományában valamely ragadós betegség uralkodik, nem képez okot arra, hogy az eladást beszüntesse. De sőt az is megtörténik, hogy éppen azért bocsátják áruba a baromfiakat, mert járványos betegség pusztítja a tenyészést.

A többi állatfajokra vonatkozólag hasonló esetben törvényes intézkedések védelmezik a vevő érdekeit, — azonban sajnos, a baromfiakra nézve még nincsenek ilyenek életbeléptetve. Csakis az éberség és körültekintő óvatosság mentheti meg tehát a tenyésztőket attól, hogy az ujonnan szerzett baromfiak, amelyeket esetleg nagy áldozat árán vásárolnak meg, — a legpusztítóbb betegségeket ne hozzák magukkal.

Posta- és távirá-tanfolyam. A m. kir. államvasut igazgatósága július hó 10-étől 80 díjnyok szándékozik alkalmazni Budapesten azzal a kötelezettséggel, hogy az illetők a jövő vasuti tisztképző tanfolyamot, mint nyilvános rendes hallgatók, tartoznak elvégezni. A tanév befejezése után egyes állomásokra fogják őket beosztani, hogy a három havi próba-szolgálatot megtehessek. A gyakorlat után a hallgatókat képesítő vizsgára bocsátják és ennek sikeres megállása után hivatalnok-gyakornokká fogják kinevezni. A kellőleg felszerelt folyamodványok m. kir. államvasutak vezértitkárságához (Andrássy-ut 75.) küldendők. A tanfolyamba való belépés föltételei a régiek.

Az utánvételi díj leszállítása. A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, — az utánvételi jutaléknak a bel- és külföldi csomagforgalomban való leszállítása tárgyában. E rendelet szerint folyó évi július hó 1-től kezdve a bel- és külföldi csomagforgalomban az utánvételi díjak az eddigiek helyett következőképpen állapíthatnak meg: a) belsőre, továbbá Ausztria vagy Bosznia Hercegovinába szóló küldeményekért az utánvételi összeg minden 2 frtya vagy ennek töredéke után 1 kr, legalább 6 kr; b) Németországba vagy Svájcba szólókért: az utánvételi összeg minden 1 frtya vagy ennek töredéke után 1 kr, de legalább 6 kr és c) egyéb országokba szóló kocsipostai vagy nemzetközi csomagokért: az utánvételi összeg minden 10 frtya vagy ennek töredéke után 10 kr.

Szerkesztői üzenet.

Rosenfeld. Nem tudjuk honnan való a tudósítás. Önt nincs szerencsénk ismerni, levelében pedig elfelejtette megírni a „helyet”. Tehát nem közölhetük.
V. A. Borsód. Szívesen vesszük, ha a fontosabb eseményekről tudósít. A fő az, hogy gyorsan. Baross-reakciónról most már nem írhatunk.
Egy községi tag Bács. Névtelen tudósítást, még ha a jubileumról is szól, nem közlünk.
B. D. Szt. Tamás. Szívesen írunk a főversenyről többször is kimerítően, csak adatot kérünk.
P. Hódásgh. Rendes levelezőnkől vévén tudósítást, szíves sorait mellőznünk kellett.

**Naptár.
Junius.**

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
17 Pént.	Rajner, Ad.	Folkmar	5 Doroth.
18 Szom	Márk és Marc.	Arnulf, Gyárf.	6 Besszárion
19 Vas.	B 2 Gyárfás	B 1 Tr. Szilv.	7 D 2 Theodot
20 Hétfő	Jéz. sz. v., Szil.	Szilas, Flór	8 Theodor erek.
21 Kedd	Gonz. Alajos	Albán	9 Alex. Cirk. pk

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ.

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

1487. szám.

kig. 1892.

Árverési hirdetmény.

Kula község alulírott elüljárói részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint Kula község tulajdonához tartozó, az országos vásár vám- és helypénzszedési jog, egy a hetivásár helypénzszedési jog, külön-külön, 1893. évi január hó 1-től számított három évre, folyó 1892. évi június hó 26-án d. e. 10 órakor fog községünk házában nyilvános árverés útján haszonbérbe adni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt bármely nap a községjegyzői irodában betekintheők.

Kulán, 1892. május 29-én.

Dosztig József, **Baity Lázár,**
jegyző. 3-3 bíró.

9056. sz.

tkvi 1892.

Hirdetmény.

Bresztovác községnek és a közigazgatásilag ehhez tartozó Prekaja pusztá telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX. t. c. és az 1889. évi XXXVIII. t. c. értelmében elkészítetvén, és a nyilvánosságának átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy:

1. mindazok, akik az 1886. 29. t. c. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. 38. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. 38. t. c. 7. §-a, vagy az 1891. 16. t. c. alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket; azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886. évi 29. t. c. 22. §-a, illetve az 1889. évi 38. t. c. 15. §-a alapján való mellőzését megtagadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1892. évi december hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. évi 29. t. c. 16. és 18. §-ai esetében — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítését is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1892. évi december hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtják, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólításukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az 1892. évi december hó 15-ik napjáig bezárólag nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át — hogy amennyiben azokhoz egyszerű-mind egyszerű másolatokat is csatolnak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Zomborban, 1892. évi június hó 4-én, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Baics Lyubomir,
kir. tszéki bíró.

3-2

3184. szám.

kig. 1892.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Bulkesz községében 300 frt fizetéssel összekötött irnoki állásra pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamódványukat folyó évi július hó 2-áig hozzám nyujtsák be.

Palánkán, 1892. június hó 2-án.

CSUPOR GYULA,
főszolgabíró.

3-2

170. szám.

1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a titeli kir. járásbírószék 2746 és 2880 számú végzése által Schön József n. becskerekai cég javára Jefeity György és Jefeity Adél mosorini lakosok ellen 402 frt tőke, ennek 1891. évi november hó 17. napjától számított 6% kamatai és eddigi összes perköltségek követelése erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 440 frt 22 kr-ra becsült bolti árú és butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1214/1892 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperesek üzletében, Mosorinban, leendő eszközzésére 1892. évi június hó 22. napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Titelen, 1892. évi június hó 7-én.

Vigh Aladár,
kir. bir. végrehajtó.

832. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bácsi árvtár végrehajtónak Kuluncsits Tamás és János végrehajtást szenvedők elleni 3121 frt 85 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírószék) területén lévő, Bács községében fekvő, a bácsi 349 sz. tjkvben A. I. (660-661.) r. sz. 366. ö. i. sz. alatt foglalt s Kuluncsits Tamás és János örökhagyók nevén álló ingatlan 400 forint kikiáltási árban, — továbbá ugyanazon telekj-gyzőkönyvben A. II. (1143-1144) r. sz. alatt s ugyanazok nevén álló ingatlan 507 frt kikiáltási árban, — az ugyanazon tjkvben A. † (1097-1099) r. sz. a foglalt s ugyanazok nevén álló ingatlan, melyet 90 frt 85 kr. váltásdíjterhel, 620 frt kikiáltási árban, — végre ugyanazon tjkvben A. † 3134. r. sz. a foglalt s ugyan azok nevén álló ingatlanra az árverést 276 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi június hó 25-ik napján délután 3 órakor Bács községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1892. évi március hó 9-én.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

717. szám.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bácsi árvtár végrehajtónak Kuluncsits Tamás és társai végrehajtást szenvedők elleni 3121 frt 86 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírószék) területén lévő, Bács községében fekvő, a bácsi 1381. sz. tjkben A. I. 1554/1, 1847/1, 2191/1, 2589/1, 3414/1, 3776/1, 3845/1 és 4348/1 r. sz. alatt foglalt és Kuluncsits Tamás és Kuluncsits János örökhagyó nevén álló 1/4 ed telek földre az árverést 1803 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi június hó 30-ik napján délután 3 órakor Bács községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1892. évi február hó 29-én.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

Zombor, 1892. Bittermann Andor könyv- és könyvnyomtatás.

Szíves figyelmeztetésül.

Van szerencsém a n. é. közönségnek és tisztelt vevőimnek b. tudomására hozni, miszerint társammal eddig fennállott viszonyom folyó hó 1-ével megszünt s

sörüzletemet

ezentul saját cégem alatt tovább vezetendem.

Amidőn kérem az irántam eddig tanusított bizalmat részemre továbbra is fentartani, maradtam kiváló tisztelettel

Antits A. M.,
palack-sör-raktára.

3-3

831. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bácsi árvtár végrehajtónak Kuluncsits Tamás és társai végrehajtást szenvedők elleni 3121 frt 85 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírószék) területén lévő, Bács községében fekvő, a bácsi 349 sz. tjkvben A. I. 1-8. sorsz. alatt foglalt s Kuluncsits Tamás és János örökhagyók nevén álló 1/4 telek földre az árverést 1804 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi június hó 18-ik napján délután 3 órakor Bács községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1892. évi március hó 9-én.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

833. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bácsi árvtár végrehajtónak Kuluncsits Tamás és társai végrehajtást szenvedők elleni 3121 frt 85 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírószék) területén lévő, Bács községében fekvő, a bácsi 349 sz. tjkvben A. I. 1-8. sorsz. a. foglalt, s Kuluncsits Tamás és János örökhagyók nevén álló 1/4-ed telekföldre 1804 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi július hó 2-ik napján délután 3 órakor Bács községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényeikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1892. évi március hó 9-én

A hódásghai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

6118. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Janovits István végrehajtónak Vukovits Antal végrehajtást szenvedők elleni 50 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírószék) területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 414 számú tjkvben foglalt Vukovits Antal (Sztankovics) nevén álló A. † (1154-1156) hr. sz. 210. ö. i. sz. ház és 179³/₁₂ □ öl nagyságu beltelekre a C. I. sorsz. a. Bartolovits szül. Sztrangovits Ágnes javára bekebelezett élethossziglani élvezeti és szabad lakhatási szolgalmi jog fentartásával 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi június hó 24-ik napján délután 3 órakor ezen telekkönyvi hatóság árverési termében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi április hó 27-én.

A zombori kir. törvényszék mint telek. hatóság.

Radány Péter,
kir. törv. bíró.

gy
La
ne
ha
me
sz
elt
ért
me
ke
ku
a k
elr
hón
tala
áll
nyo
kezt
törv
jő a
—
elrejt
vára.
melyne
szétsz
teli ap
k
tornya
V
ára
E roma
volt, m
be ezt
E
melyne
rőzsafa